

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/659/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207073
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314207073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci navrhovateľa: H. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. nad A. č. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Janou Hanulákovou, DiS, so sídlom H., V. N.. XXXX, proti odporcovi: JEDINÁK - STAV, s.r.o., so sídlom Čadca, Palárikova č. 2657/53, IČO: 46 557 644, zastúpený advokátkou JUDr. Annou Kokavcovou, so sídlom D., H.. XX, o zaplatenie 709,76 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/154/2014-35 zo dňa 23. apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/154/2014-35 zo dňa 23. apríla 2015 vo výrokoch I. a II., ktorými bolo návrhu na začatie konania sčasti vyhovené, a vo výroku IV. o trovách prvostupňového konania potvrdzuje.

V nenapadnutom výroku III., ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.020,- Kč s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 15.11.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň týmto rozsudkom uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi sumu 12.170,- Kč s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 1.2.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti návrh zamietol (výrok III.). Napokon rozhodol okresný súd o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celom rozsahu vo výške 161,56 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Jany Hanulákovvej (výrok IV.).

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie 3.020,- Kč s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 15.11.2013 do zaplatenia a nároku na zaplatenie sumy 12.170 Kč s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 1.2.2014 si osvojil vhodné tvrdenia účastníkov (§ 120 ods. 3 O.s.p., § 153 ods. 1 O.s.p.) a v danej časti žalobe vyhovel. Pokiaľ ide o zvyšnú časť návrhu, konštatoval neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom. Samotná objednávka a faktúra podľa úsudku súdu prvého stupňa nepreukazujú, že tvrdené právo navrhovateľovi patrí.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z dôkazov predložených navrhovateľom. Odporca bol pripravený na pojednávaní predložiť na svoju obranu doklady svedčiace o zániku pohľadávky navrhovateľa. Odporca by preto nesúhlasil

s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Nebol poučený, že v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. musí predložiť alebo označiť všetky dôkazy vo veci, v ktorej sa nenariaďuje pojednávanie, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Podľa názoru odporcu vznikol tak odvolací dôvod podľa § 205a písm. c/ O.s.p. V závislosti na tejto skutočnosti nemôže obstať doteraz zistený skutkový stav, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Podľa objednávok č. 10/2013, 11/2013 a 12/2013 navrhovateľ vykonával pre odporcu stavebné práce na betónových konštrukciách na stavbách „Bytový dom Houbalova Brno“, „Obchodné centrum Tabačka - Nový Jičín“, „BB centrum Delta Praha“. Odporca za vykonané práce navrhovateľovi riadne zaplatil s výnimkou faktúry č. 2013006 a 2013009. Tieto faktúry nezaplatil po tom, ako sa dozvedel od hlavného dodávateľa - spoločnosti MONOLITY, s.r.o., že práce na betónových konštrukciách boli vykonané v rozpore so zaužívanými technológiami a pracovnými postupmi a bolo potrebné vykonať ich sanáciu. Hlavný dodávateľ na likvidáciu škôd angažoval tretie osoby, ktoré odstránili časť vzniknutých škôd. Časť škôd sanoval odporca tiež prostredníctvom tretích osôb, nakoľko subdodávateľa, ktorí škodu spôsobili, vrátane navrhovateľa, odmietli vykonať opravy svojich prác. Hlavný dodávateľ - spoločnosť FS MONOLITY, s.r.o. vyčíslil svoje náklady na opravy vo výške 427.710,- Kč. Náklady odporcu činili 322.530,- Kč. Hlavný dodávateľ žiadal nahradiť škodu od všetkých dodávateľov, ktorí sa na zhotovení betónových konštrukcií zúčastnili. Pre spoločnosť odporcu činil podiel na spôsobenej škode čiastku 260.231,- Kč. Túto čiastku spoločnosť FS MONOLITY postupne započítala s faktúrami odporcu za vykonané stavebné práce. Rovnakým kľúčom následne odporca postupoval voči svojim subdodávateľom, ktorí v skutočnosti realizovali betónové konštrukcie a požadoval od nich nahradiť ujmu, ktorá mu vznikla, rovnakým dielom. Všetci subdodávateľa nakoniec uznali zodpovednosť za vzniknutú škodu a svoj diel na nej zaplatili, s výnimkou navrhovateľa. Uvedené skutočnosti odporca preukáže svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi. Odporca preto využil právo započítať svoje pohľadávky voči navrhovateľovi vo výške, ktorú špecifikoval v odvolaní.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že odporca mal možnosť prezentovať dôkazy v konaní pred súdom prvého stupňa, o čom bol aj poučený. Navyše bol zastúpený advokátkou, z ktorého dôvodu boli jeho procesné práva riadne zabezpečené. Odporca na jednej strane uvádzal, že disponuje listinnými dôkazmi, ktoré svedčia o zániku navrhovateľovej pohľadávky a na strane druhej žiada o započítanie navrhovateľových pohľadávok. Zdôraznil, že faktúry vystavené inými spolupracovníkmi, ktorí pracovali s navrhovateľom na stavbe, boli vyplatené v plnej výške a nedošlo k ich zníženiu a jeho vyplatené neboli vôbec. Navrhovateľ tiež poukázal na personálne prepojenie odporcu a spoločnosti FS MONOLITY, s.r.o.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výrokoch, ktorým bolo návrhu čiastočne vyhovené (výroky I. II.) a v závislom výroku IV. o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku III., ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o čiastočné vyhovenie návrhu. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní pre danú časť odvolania obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 120 ods. 4 O.s.p.) a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) je týmto momentom vyhlásenie rozhodnutia vo veci samej. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné

postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Je predovšetkým na osobe tvrdiacej, že jej prislúcha nárok, tento riadne uplatniť a predložiť potrebné dôkazy o jeho existencii. Skutočnosť a dôkazy, ktoré účastník neuplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p.). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a účastník môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvostupňového súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované.

Z uvedených úvah vyplýva, že je zodpovednosťou navrhovateľa, aby súdu predložil na preukázanie jeho tvrdení dôkazy, ktoré potvrdzujú všetky skutočnosti nevyhnutné pre vyhlásenie vyhovujúceho rozsudku. Pokiaľ takéto tvrdenia dôkazy má súd k dispozícii, tieto sú konzistentné a potvrdzujú uplatnené právo, súd návrhu vyhovie, ibaže odporca uplatnený nárok spochybní a predloží rozumné tvrdenia podporené dôkazmi. Na odporcu sa teda presúva dôkazné bremeno a jeho povinnosťou je do skončenia dokazovania, resp. do vyhlásenia rozsudku predložiť dôkazy, pokiaľ má záujem v konaní uspieť.

Účastníci boli v konaní pred súdom prvého stupňa riadne poučení o ich procesných právach a povinnostiach, vrátane obsahu ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. (poučenie na č. I. 15 bolo riadne doručené obom procesným stranám). Odporca po doručení platobného rozkazu podal odpor, v ktorom formuloval výhrady voči uplatnenému nároku. Dané podanie neobsahovalo návrh na vykonanie konkrétnych dôkazov, ktorých realizácie sa domáhal v podanom opravnom prostriedku. Súd následne na základe zisteného skutkového stavu vyhovel žalobe tak, že vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 O.s.p. Odporca do daného momentu nijako nenavrhol vykonanie konkrétnych dôkazov, na ktoré poukazyval v odvolacom konaní. V štádiu preskúmania rozhodnutia na základe riadneho opravného prostriedku nemohol krajský súd akceptovať nové dôkazy (§ 205a ods. 1 O.s.p.), pretože odporca bol v prvostupňovom konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a mal vytvorený priestor pre iniciovanie dokazovania. Skutočnosť, že svoje procesné práva neuplatňoval, musí ísť na jeho ťarchu a on sám tak zodpovedá za svoj procesný neúspech.

Na základe uvedených dôvodov považoval odvolací súd nové skutočnosti a dôkazy označené v podanom odvolaní za neprípustné, a preto na ne nemohol prihliadať (§ 205a ods. 1 O.s.p. a contrario). O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a vychádzal z procesného úspechu navrhovateľa v druhostupňovom konaní. Navrhovateľ si vo vyjadrení k podanému odvolaniu uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, tieto však v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku krajského súdu nevyčísli, z ktorého dôvodu mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.